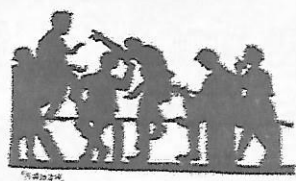

אפתיותה אבחירה:

1. אגילת העלמה
2. הכרה לעלמה
3. ליה לל ואיך לשון

3

3 אפתיותה

קיבוץ בלב השממה
 מילים: אילה פפירטי-ימב, יאיר שרון
 לחן: עממי צרפתי

הם לא חשבו על העתיד,
 כת רווקים יהיו תמיד.
 מוילנה גרודנו הם עלו,
 זיתים ולחם הם אכלו.

ואז הופיעו אל-גביש,
 אמרו החברה: "עסק ביש,
 אנחנו כאן עכשיו תקועים,
 עם יקים ועם פולנים".

קיבוץ צריך כבר להקים,
 בצפון הארץ זה מתאים
 כנרת והעמקים...
 "שכחו מזה מלכם, אמרתי,
 אין מה לדבר,
 אתם יורדים דרומה ומהר..."

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
 האנגלים לא ראו, עניין של מזל.
 הקוצים הם ניכשו, חרשו השדות,
 גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי לאות, בלי מנוף,
 מכוסים באבק לא ראו את הסוף,
 אך שמחו ורקדו כששקעה החמה -
 כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.

קראו כולם בקול גדול:
 "כן, הקיבוץ חייב לגדול!
 זה לא מה שהיה כאן אז
 נקלוט מיד כל מה שזז".

השלמה בשם חרות,
 גם גרעינים וילדי חוץ,
 חברות מער, מתנדבים
 ובני משק שחוזרים.

כשבליבנו התקווה
 ליצור חברה יותר טובה -
 קלטנו את ההרחבה.
 "מה עם קצת אויר נקי
 זה לא מה שסוכם,
 ממול כביש שש ותחנת פחם..."

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
 האנגלים לא ראו, עניין של מזל.
 הקוצים הם ניכשו, חרשו השדות,
 גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי לאות, בלי מנוף,
 מכוסים באבק לא ראו את הסוף,
 אך שמחו ורקדו כששקעה החמה -
 כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.

הזמן חולף הזמן עובר
 ויש היום קיבוץ אחר
 לכן חשוב כה לספר
 מזל שיש מי שזוכר...

ובין לילה בנו חומה ומגדל.
 האנגלים לא ראו, עניין של מזל.
 הקוצים הם ניכשו, חרשו השדות,
 גם עצים הם שתלו, רתמו הפרידות.

הם בנו כאן הכל בלי לאות, בלי מנוף,
 מכוסים באבק לא ראו את הסוף,
 אך שמחו ורקדו כששקעה החמה -
 כך הוקם הקיבוץ בלב השממה.